

ת"פ 68888/11/17 - מדינת ישראל נגד אולג יצהר קלימקוביץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 68888-11-17 מדינת ישראל נ' קלימקוביץ
תיק חיצוני: 49101/2017

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אולג יצהר קלימקוביץ

החלטה

זוהי החלטה בבקשת המבקש לעיון בחומרי חקירה מיום 7.9.2020.

1. ביום 30.11.17 הוגש כתב האישום נגד הנאשם. עפ"י המתואר בכתב האישום ביום 29.1.17, בשעות הלילה, הגיעו הנאשם ו-3 אחרים לאתר בנייה ביישוב אדם בו שימש מ', צעיר ממוצא ערבי, כשומר באתר בנייה. לאחר ששאלו את המתלונן למעשיו במקום הפילו אותו לרצפה, קיללו אותו, הכו אותו, שברו את הטלפון הנייד שלו, גררו אותו על הרצפה ואיימו עליו. כתוצאה מהמעשים נגרמה למתלונן חבלה ממשית. בגין המעשה הואשם הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 380 וסעיף 382 (א) וסעיף 29 לחוק העונשין תשל"ז 1977 להלן: ("**חוק העונשין**"), ועבירות של היזק בזדון לפי סעיפים 452 וסעיף 29 לחוק העונשין.

2. בבקשתו ביקש הסניגור לקבל לידיו את המסמכים הבאים:

- א. פרטי המתלוננים.
- ב. יומני מבצעים של היחידה הצבאית אשר סיור שלה פגש את המתלונן.
- ג. רישום פלילי של המתלונן ושל עד תביעה ג'.
- ד. מפה מפורטת של תחומי היישוב.
- ה. היתר עבודה של המתלונן ואביו, עד התביעה ג'.
- ו. חומר שהוגש לעיון בימ"ש של מעצרים בהליך הוצאת צווי המעצר.
- ז. תמלול מתורגם של חקירת המתלונן וכן תמלול של כל אינטראקציה בערבית שנעשתה בין החוקרים.
- ח. מסמך המסומן "מסמכי השלמות פרקליטות".
- ט. רשימת מדיה מגנטית ורשימת חומרי חקירה.

עמוד 1

3. במסגרת הבקשה ציין הנאשם כי הוא אינו מכחיש את הימצאותו בעת האירוע וכן שנטל חלק מסוים בו (ישיבה על המתלון כדי למנוע את בריחתו) וזאת בשל חשד שעורר המתלון בהימצאותו ביישוב. לאחר הגעת הסיור הצבאי לאזור, ומשהתבררה זהות המתלון, שוחרר המתלון ללא כל פגע.

4. טרם אחל בדיון אפרט את המתווה הנורמטיבי הכללי בנושא חומרי החקירה, ולאחר מכן אדון ביחס לכל אחד מהפרטים שהתבקשו בנפרד.

עיון בחומרי חקירה - המתווה הנורמטיבי

5. סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**"), קובע כי באופן עקרוני יש להגנה אפשרות לבקש לעיין בחומרי החקירה בעניינו של הנאשם וכי הדבר נתון לשיקול בית המשפט. לשון הסעיף קובעת כך:

א) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום, שבידי התובע ולהעתיקו.

ב) נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו.

6. תכליתה של זכות העיון לאפשר לנאשם לממש את זכותו למשפט הוגן, כך שתינתן לו הזדמנות מלאה להכין את הגנתו נגד האישומים המיוחסים לו. בש"פ 4157/00 **עופר נמרודי נ' מדינת ישראל**, פד"י נד(3) 625.

7. בפסיקה נקבע שעל התביעה להעביר לידי ההגנה כל מסמך שהוא בגדר "חומר חקירה", ויש לנהוג פירוש מרחיב למונח זה. עוד נקבע שיש להשאיר לסניגור אפשרות להיזקק לכל חומר רלוונטי אשר עשוי לשמש להגנתו על-פי שיקול דעתו המקצועי. בש"פ 9322/99 **מסארווה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 375.

8. בהחלטה הנז' בעניין **נמרודי** צוין שכל חומר הנוגע לאישום הוא חומר חקירה שהנאשם זכאי לעיין בו, ולא רק נגיעה ישירה או ודאית, ובלבד שקיים יסוד של ממש להשערה או לתקווה של הנאשם כי החומר אכן ישפיע על בירור האישום נגדו.

9. חרף האמור, בפסיקה נקבע באופן גורף כי מסמכים פנימיים של רשויות התביעה אינם אמורים להיחשף בפני נאשמים, שכן הם אינם כלולים במסגרת חומרי החקירה. ראו לדוגמה בג"צ 1885/91 **צוברי נ' פרקליטות מחוז תל אביב**, פ"ד מה(3) 630, 633.

10. בת"פ (מחוזי ב"ש) 8150/08 **ביטון רונית נ' מדינת ישראל** (2009) קבע בית המשפט כי: "החוק אינו מגדיר באופן חד-משמעי "חומר חקירה" מהו, ויציקת התוכן למונח הערטיילאי הותוותה, הלכה למעשה,

באמצעות פסיקה עניפה, הקובעת כי המדובר בחומר רלוונטי לאישום הפלילי, שנאסף ע"י המשטרה במהלך החקירה והועבר לתביעה... הפסיקה הוסיפה והרחיבה את המושג, באופן שכללה בו, לבד מהחומר המצוי, אף חומר שאינו מצוי בידי התובע ו/או בידעו, כי אם במקום אחר שלתביעה שליטה ויכולת להשיגו. בעוד שהתביעה, באופן טבעי, שואפת לצמצם את משמעות המושג, לראיות שהועברו אליה, כדוגמת הודעות, דו"חות וחפצים, הרי שההגנה שואפת להרחיב את משמעות המושג, ולקבל, באמצעותו ותחת חסותו, כל חומר שריכזה המשטרה ועשוי להשפיע על הגנתו של הנאשם, בין אם מדובר בראיות כשרות ובין בפסולות, הן אם מדובר ב"הודעות וחפצים" העשויים לשמש כראיה, והן אם בכל סוג שהוא של מידע, לרבות חוות דעת והערכות פנימיות של הגוף החוקר. עם זאת, השאלה אם חומר מסוים נכלל בגדר "חומר חקירה", אם לאו ... תוכרע ע"י ביהמ"ש באופן פרטני לתיק הנדון בפניו, תוך יישום מבחן גמיש שקבעה הפסיקה, המבוסס על כללי השכל הישר ועל המגמה לאפשר לסנגור הזדמנות הוגנת להכין את הגנתו. משכך, בוחן ביהמ"ש את הרלוונטיות של החומר לאישום ולנאשם, את טיב החומר, מהותו, ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי שבמסגרתו הוא מבוקש".

11. בהתאם להוראות אלו אפנה לדון בבקשות ההגנה ביחס לכל אחד מהפריטים המבוקשים.

פרטי המתלוננים:

12. בבקשה נטען שבחומר החקירה שהועבר להגנה הושחרו פרטים הנוגעים למתלוננים. עפ"י סעיף 7(א) לחוק חוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001 (להלן: "חוק זכויות נפגעי עבירה"), לא יועברו לידי הנאשם כתובת מגוריו, מספר הטלפון ומקום העבודה של נפגע העבירה, אך לא שם, מס' ת"ז, תאריך לידה ועוד, פרטים שהושחרו ביחס למתלונן.

13. עוד נטען שסעיף זה כלל לא חל בנסיבות העניין שכן הנאשם אינו מואשם בעבירות המנויות עם סעיף 7(ב) לחוק נפגעי עבירה, המתייחס לעבירות מין ואליומות חמורה, וממילא בנסיבות אלו לא היה כל מקום להסתיר מידע כלשהו ביחס למתלונן ועדיו.

14. במענה לבקשה זו הסכימה המאשימה למסור להגנה את פרטי אבי המתלונן.

15. באשר למתלונן עצמו השיבה המאשימה שאכן, עבירת החבלה הממשית אינה כלולה בגדר העבירות החסות תחת ההגנה של חוק זכויות נפגעי עבירה, עם זאת, בסעיף 7(ה) לחוק זה נקבע שהתביעה רשאית להפעיל שיקול דעתה ולהחליט שלא להעביר פרטי נפגע עבירה ככל ומצאה שקיים חשש לפגיעה בשלום של נפגע העבירה. בנוסף, המתלונן הינו קטין ומכוח סעיף 24 לחוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך - 1960 ניתן לחסות את פרטיו.

16. ראשית אציין שגם אם במועד ביצוע העבירות היה הנאשם קטין, הרי שאין חולק שכרגע הוא אינו עוד קטין, ובמועד ההתרחשות היה גילו קרוב מאוד לגיל הבגירות, זאת בהתאם לפרטים שמסרה המשיבה בתגובתה. מעבר לכך, לא הונחה בפניי תשתית לביסוס הטענה בדבר פגיעה בשלום של המתלונן, ועל כן תעביר המאשימה את שמו המלא של המתלונן לידי ההגנה.

יומני המבצעים:

17. בבקשה נטען שלאחר האירוע שתואר בכתב האישום הגיע סויר של מחלקה א' מגדוד הצנחנים. האירוע דווח לחמ"ל היחידה. רישום החמ"ל חשוב להגנה לצורך הבנת האירוע, שכן מפקד הסויר הינו עד תביעה. על כן התבקש ביהמ"ש להעביר את הרישום שנעשה ביומן המבצעים של החמ"ל היחידה.

18. המאשימה סירבה להעביר לעיון ההגנה את הדו"חות בטענה שאין רלוונטיות בדו"חות המבצעים לצורך ההגנה, וכן בטענה שממילא דיווחי החיילים נמסרו גם במסגרת הודעותיהם במשטרה. המאשימה הסכימה להעביר לעיון בית המשפט את הדו"חות.

19. מעיון בדו"חות עולה כי אין כל דיווח רלוונטי בהקשר לאירוע, לכן הגשת הדו"חות מתייתרת.

רישום פלילי של המתלון ואביו:

20. נטען בבקשה שבין עדות הנאשם לבין עדות אביו עלו סתירות רבות. על מנת לבחון את מהימנות עדותם התבקש להעביר את הרישום הפלילי של המתלון ואביו, כאשר עפ"י הוראות הפסיקה, על ביהמ"ש לעיין ברישום ולהכריע את מידת הרלוונטיות שלו להגנה.

21. המאשימה סירבה להעביר את הרישום להגנה. לטענתה, המתלונים אינם עומדים למשפט והעברת גיליונות הרישום תהווה פגיעה בפרטיותם. עוד נטען שהרישום שישנו אינו רלוונטי להליך זה ועל כן אין המדובר בחומרי חקירה.

22. תכליתו של סעיף 74 לחסד"פ היא לאפשר לנאשם להתגונן בצורה הטובה וההוגנת ביותר מפני ההאשמות כנגדו. עיון בפסיקה מעלה שכאשר ישנה התנגשות בין אינטרס צנעת הפרט מחד, לבין האינטרס לאפשר לנאשם הליך הוגן מאידך, יש לבכר את זכות היסוד של הנאשם להליך הוגן. כנגזרת של עיקרון זה תינתן לנאשם, במקרים המתאימים, הזכות לעיין במרשם הפלילי של עד וממילא גם של מתלון. המבחן אותו על המשפט לבחון הוא מבחן הרלוונטיות, כלומר יש לבחון האם המרשם הפלילי של העד רלוונטי לעניינו של הנאשם והאם מידע זה עשוי לסייע לו בהגנתו.

23. הסמכות והחובה לאזן בין אינטרסים אלו נתונה כאמור לבית המשפט. בבש"פ 5881/06 **שלמה בניזרי נ' מדינת ישראל**, סב(1) 684 (2007) (להלן: "**פרשת בניזרי**") נקבע כי: "הדגש לכל אורך הדרך הינו בכך שבית המשפט אינו מתפרק מחובתו ומסמכותו לבדוק את גיליונות המרשם שמדובר בהם ולהעמידם במבחן של רלוונטיות ותועלת פוטנציאלית להגנתו של המערער".

24. בבש"פ 5535/13 **מדינת ישראל נ' שימשילשווילי שלוה שלמה** (נבו, 15.08.2013) נקבע כי בית המשפט רשאי לאשר את העיון אף בתיקים סגורים אם סבור הוא, כי מידע זה עשוי לסייע לנאשם. במקרה זה בית המשפט סבר כי התיקים אינם רלוונטיים.

25. להלן דוגמאות שונות לפסיקה העוסקת בהעברת רישום פלילי לידי ההגנה:

א. **בפרשת בניזרי** קבע בית המשפט כי יש למסור לידי הנאשם את גיליונות הרישום הפלילי של חלק מהעדים נגדו, כאשר לשניים מהעדים הרישום הפלילי היה רלוונטי משום שעסק בעבירות תכנון ובנייה.

ב. בבש"פ 4508/15 **אורן סבג נ' מדינת ישראל** (נבו, 09.07.2015) אישר בית המשפט העליון את החלטת בית המשפט המחוזי שלא לאפשר להגנה לעיין ברישום הפלילי של המתלונן. לאחר שעיין במרשם הפלילי קבע בית המשפט כי לא נמצא במרשם הפלילי "ולו פוטנציאל סיוע בהגנת העורר".

ג. בע"ח 52952-07-20 **מדינת ישראל נ' מיכאל טהרני** (נבו, 21.10.2020) קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורה של המדינה שלא לאפשר לנאשמים לעיין בעברו התעבורתי של מתלונן. בית המשפט קבע כי עברו התעבורתי של המתלונן איננו רלוונטי ולא יוכל לסייע לנאשמים.

ד. במ"ת (מחוזי חי') 31971-06-11 **אברהם אלחיני נ' מדינת ישראל** (נבו, 05.12.2011) הורה בית המשפט המחוזי למדינה להעביר לידי ההגנה את הרישום הפלילי של המתלוננת, לרבות מב"דים ותיקים סגורים, וזאת מאחר ומצא כי מידע זה רלוונטי לקו ההגנה של הנאשם.

26. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים וברישום שהוצג לעיוני אני דוחה בקשה זו, בהעדר רלוונטיות.

מפה ברורה של יישוב אדם עם סימון גבולותיו:

27. הנאשם טען בבקשתו שגרסתו היא שחשד שהמתלונן הוא מחבל או גנב ועל כן השתתף בעיכובו עד להגעת הסיור הצבאי. מחומר הראיות ניתן להבין שהמתלונן שהה מחוץ לשער היישוב באופן שהעלה את חשדו של הנאשם, והוא מחויב, גם עפ"י דין, למנוע את כניסתו של מי שאסור בכניסה למתחם היישוב. על כן התבקשה מפה של היישוב וגבולותיו.

28. במענה לבקשה השיבה המאשימה שמוסכם עליה שאתר הבנייה היה מחוץ לשטח היישוב אדם וכי גם עדי התביעה הצהירו על כך בחקירותיהם.

29. שעה שהמאשימה מאשרת כי האירוע התרחש מחוץ לשטח היישוב, ממילא אין עוד צורך בהוכחת הטענה והבקשה להצגת מפות האזור מתאינת.

העתק אישור עבודה של המתלונן ואביו:

30. בבקשה נטען שמהודעת קבלן העבודה ניתן היה ללמוד שלאבי המתלונן היה אישור עבודה תקף במועד האירוע. קיומו של היתר עבודה כדין רלוונטי עד מאוד להגנת הנאשם שכן היעדרו מעיד על כך שהנאשם שהה במקום שלא כדין והנאשם נדרש, עפ"י דין למנוע את שהותו ביישוב.

31. המאשימה סירבה להעביר לעיון ההגנה את החומר הנדרש בטענה שהיות והאירוע התרחש מחוץ לשטח היישוב, הרי שממילא אין נפקות להצגת האישור שכן המתלון ואביו לא נדרשו לאישור כניסה כדי להיכנס.

32. מאחר והמאשימה מאשרת בדבריה שהנאשם ואביו לא היו בעלי היתר לעבודה בתוך היישוב, הרי שממילא מתייתרת בקשת ההגנה בעניין זה.

חומר שהוצג לבית המשפט במעמד צד אחד בעת הוצאת צווי המעצר:

33. במסגרת הליך המעצר של המעורבים באירוע עיין בית המשפט בתיק המשטרתי ונוכח תוכנו קבע כי קיים חשד סביר נגד הנאשמים. המידע רלוונטי להגנה לצורך מענה לאישום ועל כן התבקש ביהמ"ש להורות על העברת תיק פל"א 49101/2017 לעיונו של הנאשם.

34. המאשימה סירבה להעביר לעיון ההגנה את החומר שנאסף בתיק בטענה שהמדובר בחומר חסוי לגבי הוצאה תעודת חסיון.

35. לאחר שהמאשימה הציגה בפני את תעודת החיסיון, אני דוחה את הבקשה לעיון בתיק הנ"ל.

תמלול מתורגם של חקירת המתלון:

36. בבקשה נטען שבחומר החקירה מצוי דיסק ובו תיעוד גביית אחת מהודעות המתלון, שעה שאביו נוכח בחקירה, וכן עימותים בהם השתתף המתלון. את הודעותיו מסר המתלון בשפה הערבית. הודעות אלו עשויות לשמש את ההגנה בטיעוניה ובהתאם להוראות סעיף 141 לחסד"פ, יש להגיש ראיות כשלהן מצורף תרגום לעברית. שעה שהמדובר בהוראת חוק מפורשת, על ביהמ"ש להורות למאשימה להעביר לעיון ההגנה תמלול של כל שהוקלט במדיה המגנטית וכן את תמלולי ההודעות.

37. המאשימה התנגדה לבקשה זו. נטען שהחובה המוטלת על הרשות היא לתעד חקירות חשודים בוועוד חזותי או קולי, ואילו במקרה דנן המדובר בחקירת מתלון שתועדה הן בוועוד חזותי והן בתיעוד קולי. הנאשם מבקש לקבל לידיו את כל אשר נאמר ע"י המתלון במדיה מגנטית בערבית ולכך אין להיעתר.

38. המאשימה הוסיפה שבפסיקה נקבע שבשים לב לאיזון הראוי שיש לעשות בין זכויות קורבנות העבירה לבין הנאשם, ובשים לב לשיקולי עלות ותועלת, יש לקבוע שהחומר שיועבר לידי ההגנה הוא החומר שבו מבקשת התביעה להשתמש כראיות, וכי עליה לתמלל את החומר האמור ולהעביר לידי הנאשם. עוד נקבע שככל שברצון הנאשם לקבל לידיו חומרים נוספים, הרי שהאחריות לתמלולם תוטל על הנאשם ועל חשבונו.

39. המאשימה טענה שהפניית הנאשם לסעיף 149 לחסד"פ אינה נכונה שכן אחריות המאשימה לתרגם חומר שיוגש כראיה לבית המשפט. במקרה הנדון בכוונת המאשימה להעיד את המתלון ועל כן אין צורך בהגשת הודעתו. ככל והודעתו תוגש במסגרת החריגים המנויים בפקודת הראיות, אזי יועבר העתק התמלול לידי הנאשם.

40. עוד ציינה המאשימה שבכוונתה להעביר את תמלול העימות בין הנאשם לבין המתלון לידי ההגנה.

41. עיון בפסיקה מלמד שאכן, הדין עם המאשימה. בדנ"פ 111/16 **יאיר ביטון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.09.2016) נקבע שכל מוצג חזותי או קולי שהתביעה מעוניינת להציגו כראיה בבית המשפט, עליה לתכתב ולהעביר העתק הימנו לידי הנאשם. עם זאת קבע בית המשפט, כי ככלל סעיף 74 לחסד"פ לא מקנה לנאשם את הזכות לעיבוד כלל חומרי חקירה באופן אוטומטי על חשבון המדינה. עוד נקבע שיתכנו מצבים חריגים בהם ניתן יהיה לחייב את המדינה לעבד את החומרים על חשבונה, כאשר מדובר בנאשם חסר אמצעים.

42. במקרה שלפני לא ניתן טעם מספק שיצדיק את חיוב המאשימה בתמלול כל הודעות המתלונן ועל כן ההגנה רשאית להחליט בעצמה האם בכוונתה לתמלל ולתרגם מסמכים הנדרשים לה בעניין זה. באשר לתרגום הודעת המתלונן הרי שישנו מקום לתמלל את ההודעה, שכן בכוונת המאשימה לעשות שימוש בחומר זה (גם אם לא בדרך הגשתה), במסגרת שמיעת הראיות. בהתייחס לעימות וכפי שנמסר על ידי המאשימה ברגע שהוא יתומלל יועבר עותק ממנו גם לידי ההגנה.

מסמכי השלמת פרקליטות:

43. בבקשה נטען שברשימת חוקרי החקירה שהועברה לעיון הסנגור הופיע מסמך שכותרתו "מסמכי השלמת פרקליטות". מסמך זה אינו מצוי בתיק החקירה וניתן להניח שהוא כולל דרישות להשלמות חקירה. כדי למצות את טענות ההגנה אודות מיצוי החקירה מסמך זה נדרש לעיון הסנגור. בפסיקה נקבע שככלל, מסמך בו פירוט פעולות החקירה שהתביעה דורשת לבצע הוא מסמך הנכלל בחומרי החקירה שיועברו לעיון ההגנה, לבקשתה.

44. המאשימה התנגדה להעביר מסמכים אלו לידי ההגנה. נטען שהמדובר בתרשומת פנימית בין גורמי החקירה השונים והם אינם מהווים ראיה לצורך ההגנה.

45. גם בעניין זה מצאתי שיש לקבל את עמדת המאשימה. בפסיקה נקבע שבין היתר כוללים מסמכים המוגדרים כ"תכתובת פנימית" מסמכים אלו: תרשומות שנערכו במהלך שימוע, סיכומים, תרשומות של המשטרה ואף מסמכים בהם היו מפורטים שיקולי התביעה בנוגע לשחרורם ואי העמדתם לדין של מעורבים אחרים בפרשה. גם יומני חקירות נכללים בגדר תכתובת פנימית שאין התביעה נדרשת להציג לעיון הנאשם. ראו, בין היתר: בש"פ 4357/05 **חסן אבו חטאב נ' מדינת ישראל** (01.07.05), ת"פ 960/05 **מדינת ישראל הממונה על ההגבלים העסקיים נ' אבי מרגלית** (11.04.06).

46. במקרה שלפני מבקשת ההגנה לקבל לידיה מסמכים שהם בליבת ההגדרה של "תכתובת פנימית" והעוסקים ישירות בנוגע להוראות שניתנו ביחס להשלמות החקירה הנדרשות. מפאת הוראותיה הברורות של הפסיקה בעניין עיון בתכתובות פנימיות, לא מצאתי להיעתר לבקשה.

רשימת חומרי חקירה:

47. בבקשתו טען הנאשם שבתיק החקירה קיימת מדיה מגנטית שאינה מפורטת ברשימת חומרי החקירה והוכתרה בשם "דיסקים". כמו כן בחומר החקירה נראה שאין חומר חסוי שעה שבצווים לפי חוק נתוני

תקשורת הושחרו פרטים, ככל הנראה מכוח תעודת חיסיון. לפיכך התבקש ביהמ"ש להורות למאשימה להעביר רשימה מסודרת של החומר המצוי בתיק, באופן מלא, כולל התייחסות או אינדיקציות לחומר חסוי ולמדיה מגנטית בתיק.

48. עוד התבקש ביהמ"ש להורות למאשימה להעביר כיצד הועבר עליה מידע אודות העבירה שעה שהמסמך הראשון בתיק הוא הודעת המתלונן.

49. המאשימה הסכימה להעביר רשימה זו לידי ההגנה.

סוף דבר:

50. לאור המפורט לעיל, אני מורה למאשימה להעביר לידי ההגנה את הפריטים הבאים:

א. שמו המלא של המתלונן.

ב. רשימת חומרי חקירה וכן תמלול הודעת המתלונן וכן תמלול העימות שנערך.

51. בכפוף לאמור -הבקשה נדחית.

52. **החומר שהוגש לעיון בית המשפט יוחזר לידי המאשימה באמצעות המזכירות.**

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"א, 03 יוני 2021, בנוכחות
המאשימה הנאשם ובא כוחו.